

וניצחונות פוליטיים?
שלא לדבר כלל על ההשלכות העוללות להיות לנסיגת
האמריקאים מחיט'נאם!
זה לא מוכרח לקרות. אבל זה יכול
לקרות. יהיה זה עיוורון מוחלט להתעלם מן
אפשרות זו — אפשרות הקובעת גבול גורלי
ליזמן העומד לרשותנו ליוזמה מדינית משלנו
במרחב.

המלחמה הבאה — אטומית!

במישור הצבאי בולט גבול-הזמן עוד יותר.
אחרי חזירת הנשק הסובייטי למרחב, אנו עדים עתה ל-
חזירה צבאית ישראלית. ברית-המועצות מאיימת בגלוי בחיל-
נחיתה סובייטי, בלהקייטוסים של חיל-האוויר הסוביי-
טי, בטילים חדשים.

מכאן רק צעד אחד לאספקת נשק בלתי-
שיגרתי אחר.

ייתכן מאוד כי חלפת ללא-שוב תקופת המלחמות הקונ-
בנציונליות במרחב, מלחמות ששמו את מלוא הדגש על עדי-
פותנו העצומה מבחינת טיב כוח-האדם, כושר הלחימה,
תיאום החילות, מוראל החברה.

כאשר יופעלו במרחב בליינשק, הזקוקים רק
לקומץ מכאנים — וזו דווקא מקומיים! — אין
כל ביטחון כי עליונותנו הצבאית תהיה נה-
מוחצת.

היום מבטיח צה"ל עליונות צבאית מוחלטת, והוא מעניק
לממשלת ישראל שעת-כושר נהדרת, אולי בלתי-חוזרת, להפי-
על מדיניות ישראלית.

יהיה זה הטא כלפי מדינת-ישראל להחמיצה!

מאגיסטראט רומאי

לחלן נאומו של ח"כ אורי אבנרי
בדיון בכנסת על הודעת שר-החוץ.

כבוד היושבי-ראש, כנסת נכבדה.
שר-הוצנו חזר משה-הקרב של האו"ם, כשזר עלי-דפנה
עוטר את מצחו הרם. דיון זה נועד לשמש תחליף מודרני
למסע הטריטוריאלי, שהיו הרומאים מעניקים למצביא המנצח.
במסע-טריטוריאלי, היו הרומאים החכמים מצמידים ל-
טריטוריה פילוסופי זקן, שהיה לוחש באוזניו, בעת המסע
המסחר, את שתי המילים: "ממנסו מורי" — זכור כי בן-
תמותה אתה.

ברצוני ליטול תפקיד זה על עצמי, וללחוש
במסע זה של רימום עצמי, באוזני שר-הוצנו,
לא — חלילה — כי בנית-מותה הוא, אלא כי
מדיניותו ומדיניות ממשלתו היא בנית-מותה.

או"ם-שמו"ם — שדה-קרב ממדרגה שניה

היכן הושג הניצחון הגדול, שממשלתנו כה מתמגגת
לתפארתה?

ליגיונות-המילים של מר אבן הסתערו וניצחו בבית-הזכר
כית בני-יורק, בו בילה מר אבן את שעותיו היפות ביותר.
הוששני כי קרה למר אבן אשר קרה לרבים
וטובים, שבילו זמן רב מדי באותו ביכר-זכור
כית: נדמה להם כי זהו העולם, ואין מחוצה
לו.

אולם, כבוד היושבי-ראש, מה חשיבותו של האו"ם, ומה
חשיבותו החלטתו? במשך 19 שנים התעלמה ישראל מהת-
לס האו"ם בעניין הפליטים, ובמשך אותן 19 שנים התעלם
העולם הערבי מהחלטת האו"ם על חופש-השיט. ההחלטות
באו והלכו, נתקבלו והופרו, ובית-הזכוכית על מקומו ער-

מהנשלת המחדל הלאומי

אסור גם להתעלם מן המישור השלישי — מישור הביט-
חון הפנימי בארץ-ישראל.

או אנחנו — או „אלי-פתח“!

פעולות אלי-פתח אינן מהוות כיום סכנה חמורה. האויב
לוסיה של ארץ-ישראל עדיין אינה מושיטה לאירגון זה
עידוד ועזרה.

אולם הטבע אינו סובל חלל ריק. אם לא נצי-
לוח אנחנו לרכוש את לבו של העם הערבי
הפלסטיני למען פיתרון מדיני סביר לבעיית
ארץ-ישראל, פיתרון שיוספק את התודעה הי-
לאומית של הערבי הפלסטיני תוך הכשחת
ענייננו, כי אז יתמלא חלל ריק זה על-ידי
„אלי-פתח“, שיתקבלו כנציגים יחידים של הי-
אומה הפלסטינית. אז נעמוד, בעוד שנה-שני
תיים, בפני בעייה ביטחונית שלא יהיה לה
פיתרון ביטחוני.

צה"ל העניק לנו שעת-כושר נדירה!

כבוד היושבי-ראש, בששתי-ימינו נקרא צה"ל לחסל סכ-
נה, שהתגבשה במשך 19 שנים של מחדלים ושגיאות, 19
שנים של חוסר מדיניות של כל ממשלות ישראל עזי כה.
צה"ל עמד בתפקיד זה בגבורה ובהצלחה,
והוא העניק לנו — בדמו ובכשרו — עמדת
כוח חסרת-תקדים, שהיא הזדמנות היסטורית
לפתוח דף חדש במרחב.
על דף זה יכולים אנחנו לרשום כיום פיתרון מדיני —
איחוד ארץ-ישראל, הקמת מדינה פלסטינית יידידותית, עיצוב
פדרציה של ישראל ופלסטין, ומכאן והלאה — בניית גשר
אל העולם הערבי כולו.
תחת זאת תועה ממשלת המחדל הלאומי כי
אפלת המבוכ של חוסר המעשה, כשהאור הי-
יחיד המאיר את דרכה הוא אור הזיוקוקין
של הפולחן העצמי.

מאז סיום מלחמת אלג'יריה, אין לצרפת אינטרס בישראל,
אולם יש לצרפת אינטרס עצום בעולם הערבי. השתלטות
צרפת על הנפט העיראקי, שהושגה לפני שבועיים, הוא
שינוי מהפכני במערך הכלכלי הצרפתי.
כל ממשלה צרפתית לעתיד-לבוא, עם דה-
גול ובלי דה-גול, תמשיך לצעוד בדרך זו.

הזהרנו על כך עוד לפני מיבצע סיני, וחזרנו והתרענו
על כך פעמים ללא-ספור מאז, כאשר חברי-הכנסת שמעון
פרס עוד האמין בכוחה של אהבה, ושר מעל דוכן זה
סרנדות על הסנטימנטים העמוקים הקושרים את צרפת ל-
ישראל.

היום, כשהדברים גלויים לכל עין, יהיה זה
הטא להשלות את האומה בכריזמה של
אהבה נכזבת, ובאמונות-הבל על כוחם של רגי-
שות לוחטים כביכול לגבור על ההגיון הגאלי
הקר.

היום צרפת — מחר אמריקה?

אם כן, מה נשאר?
נשארה ארצות-הברית.
לכמה זמן?
האם לנצח?

בחדאי, ארצות-הברית רואה בנו כיום מכשיר חיוני להפי-
לת המישור הקיים במצרים, הפותח את המרחב בפני ברית-
המועצות. אבל מה יקרה אם תתחולל מחר הפיכה פרו-
אמריקאית במצרים?
האם לא יהיו אז האמריקאים מוכנים לשלם כל מחיר —
כל מחיר על חשבוננו — כדי להשתלט מחדש על
קאהיר, ומשם על העולם הערבי כולו?
האם למחרת הבחירות באמריקה יוכלו רגשות כלשהם
לעמוד מול האינטרס הפשוט של ארצות-הברית לתפוס כל
הזדמנות כדי לחולל בעולם הערבי את אשר חוללה בגאנה,
באיוונסיה, בארגנטינה, בברזיל — הפיכת-נגד שתדחוק את
ברית-המועצות ממרחבי „העולם השלישי“? הפיכת-נגד ש-
תוכל להתבסס רק על מקהומימכר אמריקאי-ערבי על חש-
בוננו, כדי להעניק למישור פרו-אמריקאי דמות לאומית

מד — חסרי-כוחות, חסרי-שע, חסר חשיבות מעשית. אחרי
תפקידו העגום של המזכיר הכללי ערב מלחמת-ששת-הימים,
הוכח סופית כי מוסר זה עומד על בלימה.

הזמן פועל לרעתנו

לא זה שדה-הקרב, ולא כאן יוקבע עתי-
דני, לשבט או לחסר. במקום להתפרקד על
נצחונות מילוליים אלה, מוטב לפקור את
שדות-הקרב האמיתיים — בהם לא נחלנו נצי-
חונות מאז המלחמה, ובהם ניצבים אנחנו מול
סכנות גוברות וחולקות.

התיוה שאני מרגיש חובה להדגיש היום מעל דוכן זה
היא זו:

הזמן פועל לרעתנו. אנחנו עומדים ברגע זה
בשאי כוחנו, המדיני והצבאי. מכאן והלאה,
עלולה לחול הרעה הדרגתית במצב. כל יום
החולף ללא מעשה, בשל האימבוליות המקודש
של הליכוד הלאומי, הוא משע כלפי מדינת-
ישראל.

הזמן פועל לרעתנו בשלושה מישורים — המדיני, הצבאי
והביטחוני.

שיר האהבה הנכזבת לצרפת

במישור המדיני נשארו תלויים תלות מוחלטת בכך
ברית אחד ויחיד.
סין היא אויבתנו המושבעת משכבר הימים.
ברית-המועצות רואה בנו אויבת מרכזית — לא בשל יח-
סה לישראל כשלעצמה, אלא מפני שקיום בסיסה המדיני
במצרים הוא עניין חיוני לה לשמירת עמדותיה באפריקה-אסיה.
לא ייתכן שום שינוי במצב זה בעתיד הנראה לעין.
צרפת הכריזה עלינו מלחמה. אני רוצה להזי-
היר בפני האשליה כי זוהי מלחמה פרטית של
הנשיא דה-גול, תוצאה של זיקנתו המופלגת,
או גילוי של שיגעון פרטי.

הוא אמר את הדברים בביטחון מוחלט, בציינו שרק מלחמה בה ינצחו הערבים תהיה
המלחמה האחרונה; כל מלחמה שאנו ננצח בה, תהיה מלחמה אשר תגרו אחריה מלחמה
נוספת, אלא אם כן...

אריה כהיר: אלא אם יהיה שלום.
אורי אבנרי: הוא לא אמר: „אלא אם יהיה שלום“, הוא אמר: „אלא אם
ארצות-הברית וברית-המועצות יסתורו ביניהן“, ואז לא יקבלו הערבים נשק מ-
ברית-המועצות. ובעקבות קריאת הביניים של חברי-הכנסת כהיר אני רוצה לציין
שתומה מאוד שחברי-הכנסת בן-גוריון שכת את התורה שהוא עצמו לימד אותנו:
שקיימת מעצמה ששמה סין.

לפי הערכה צבאית מוסמכת ביותר, שהתפרסמה דווקא בשנת 1960 „Jane's Fighting
Ships“ יהיו לסין בעוד חמש שנים טילים בירי-בשתיים עם ראשי-נפץ מימיניים, בכמויות
מיבצעיות. לכן, לא די בכך, כפי שסבור חברי-הכנסת בן-גוריון, שיהיה הסדר בין ארצות-
הברית וברית-המועצות, כי הסדר כזה לא יכלול את המעצמה המסוגלת לספק נשק לא
פחות חדיש לארצות-ערב.

לאור כל אלה אני שואל את עצמי: אם אמנם צפויה לנו עוד מלחמה, מה יהיה טיבה של
(המשך בעמוד 27)

אני רוצה לומר כמה דברים שהם, לצערי, מחוץ לסמכותו של שר-המשפטים, והם בסמ-
כותו של שר-הביטחון.

במלחמת ששת-הימים נתגלה לנו צה"ל כחיל מיקצועי ומזוהר על כל ענפיו. אפילו אלה
מאיתנו שהיתה להם דעה טובה על צה"ל לפני המלחמה, נדהמו מעילותו, מטיבו ומכושרו
של צה"ל על כל ענפיו — זולת אחד, והאחד הזה הוא הנוגע לדיון היום. במלחמת ששת-
הימים נתגלתה הג"א כענף כושל. אינני יודע אם המילה „באלגנטיסטי“ היא פרלמנטרית. אם
היא פרלמנטרית, אני מבקש להשתמש בה.

אני שואל את עצמי: מה היה קורה במלחמה זו אילמלא היה חיל-האוויר שלנו חיל כה
מזוהר?

... אני חושב שכל היחס להג"א חייב להשתנות מיסודו. אני אומר זאת, מפני שאני
מאמין שאם תהיה עוד מלחמה, לא יהיה זה העתק של המלחמה האחרונה.

ראש המפלגה ששר-הביטחון שייך אליה, חברי-הכנסת בן-גוריון, נתן לפני שבוע, ברדיו,
ראיון מעגף מאוד.

באותו ראיון אמר חברי-הכנסת בן-גוריון, שאין כל ספק כי תהיה עוד מלחמה, והוא
הוסיף שרוח-הזמן בין המלחמה שהיתה לבין המלחמה הבאה יהיה יותר קצר מאשר רוח-
הזמן בין מיבצע-סיני לבין מלחמת-ששת הימים, היינו: רוח-הזמן של פחות מעשר שנים.